

національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «ПРАВО». 2019. № 28. С. 82–89.

16. Цифровізація: переваги та шляхи подолання викликів. Разумков центр. URL: <https://razumkov.org.ua/statti/tsyfrovizatsiia-perevagyta-shliakhy-podolannia-vyklykiv>.

17. Разумей Г.Ю., Разумей М.М. Діджиталізація публічного управління як складник цифрової трансформації України. Публічне управління та митне адміністрування. 2020. № 2(25). С. 139–145.

Information about the author:

Shevchuk Oksana,

PhD in Law, Senior Lecturer at the Department of Constitutional,
Administrative and Financial Law of the Faculty of Law,
West Ukrainian National University,
11, Lvivska St, Ternopil, 46009, Ukraine
ORCID:0000-0001-6453-355X

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-369-9-18>

ЦИФРОВІ ТРЕНДИ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ

Соловйова О.

Зараз ми живемо у світі, який дуже швидко змінюється та стає складнішим. Безперечно XXI століття запам'ятається науково-технічним прогресом, який не спиняє своєї швидкості, а тільки набирає обертів. Ми навіть не можемо уявити, як буде виглядати світ через десять-двадцять років. 3D-друк, open source, Інтернет речей, Blockchain, штучний інтелект, доповнена реальність, це лише частина технологій, які стали доступними в цьому столітті.

Поштовхом для нових винаходів та досліджень стало відкриття в минулому столітті комп'ютеру та Інтернету. Ці інструменти дозволили впроваджувати інновації з постійно зростаючою швидкістю. Сьогодні без комп'ютерної техніки важко уявити життєдіяльність сучасної людини, а мережа Інтернет не тільки джерело великої кількості інформації, але й спосіб зв'язку й взаємодії.

Інформаційні та комунікаційні технології становлять собою не просто напрями розвитку науки і техніки, це тренд сучасного життя сучасної людини та нової цифрової держави.

При системному державному підході цифрові технології стимулюють розвиток відкритого інформаційного суспільства як одного з істотних факторів розвитку демократії в країні, підвищують продуктивність, економічне зростання, а також якість життя громадян України. Проведена останніми роками відцифровка управлінських процесів та всього спектру державної діяльності дозволило повністю змінити вектор спілкування влади з громадянами, забезпечити відкритість і спрощення комунікації, економію часу та ресурсів.

В Україні на державному рівні визнано, що цифрова трансформація становить один із основних напрямів реформування управління. При цьому цифровій трансформації піддаються різні сфери, що в подальшому має привести до створення суцільної управлінської системи взаємодії.

Так, серед пріоритетних напрямів та завдань цифрової трансформації на період до 2023 року були виокремлені: удосконалення та модернізація окремих державних реєстрів, автоматизація діяльності арбітражних керуючих, створення електронної системи нотаріату, модернізація Автоматизованої системи виконавчого провадження, створення електронного кабінету пацієнта, забезпечення функціональності електронних медичних записів стаціонару та обстеження, планів лікування, підготовка і проведення Всеукраїнського перепису населення та житлового фонду, запровадження електронних послуг у різних сферах [1]. Частина із запланованого вже на повну працює сьогодні. І це лише загальні питання, вирішення яких має охопити більшість сфер публічного адміністрування. Окремими актами передбачається впровадження цифрових технологій і в конкретні сфери – управління державними фінансами [2], соціальна сфера [3; 4; 5], охорона здоров'я [6; 7], будівництво [8]. Держава не просто декларує цифровізацію як один із напрямків реформ, а й активно впроваджує, починаючи з закріплення правових та технологічних засад для їх застосування.

Одразу зауважимо, що в науковій літературі відсутній єдино узгоджений підхід до розгляду поняття «цифровізації» [9], що зумовлено багатоаспектністю та складною взаємодією її з іншими суспільними явищами. Взагалі цифровізація в перекладі з англійської

(digitalization) означає зміни в усіх сферах суспільного життя, пов'язанні з викорис-танням цифрових технологій. Для позначення цього процесу застосовуються і суміжні терміни, такі як цифрова трансформація [10; 11; 12] або діджиталізація. До речі Словник сучасної української мови та сленгу «Мислово» обрав «діджиталізація» словом 2019 року.

В законодавстві під терміном «цифровізація» розуміється процес впровадження цифрових технологій у всі сфери суспільного життя [13], або насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливило інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір [14].

Використання цифрових технологій стало стимулом для розвитку різних сфер у державі. Не дивлячись на те, що цифровізація проявляється з різною швидкістю і по-різному в кожній галузі, майже всі сфери піддалися впливу різного рівня трансформації.

Цифровізація здійснює вплив на всі сфери та напрямки публічного адміністрування, зокрема і на відносини адміністративної процедури, в межах якої забезпечується реалізація прав, законних інтересів особи, а в окремих випадках і виконання ними обов'язків.

У правовій науці процедура – це регламентований юридичною нормою порядок вчинення дій або прийняття рішень у сфері правозастосування. Ключовим у цьому визначенні є категорія «порядок», під яким розуміють сукупність послідовно вчинюваних дій та прийнятих рішень, логічно поєднаних і спрямованих на досягнення певного результату [15, с. 6]. Іншими словами, можна говорити, що адміністративна процедура це універсальний спосіб прийняття рішень про права та обов'язки приватної особи у сфері публічного адміністрування. Крім зазначеного, в межах адміністративної процедури адміністративні органи захищають та сприяють публічному інтересу. Повністю підтримуємо думку про те, що в сьогоденних умовах, жодна держава, ймовірно, не зможе керувати державними справами та виконувати управлінські функції без адміністративної процедури, і не буде можливості повністю її замінити [16]. В більшості країни правове регулювання різновидів адміністративної процедури відбувається не лише за допомогою одного нормативно-правового акту. Не є виключенням і законодавство України, яке крім унормування загальних питань

адміністративної процедури намагається відповідати сучасним викликам та реаліям.

Відсутність, поки що, загального закону про адміністративну процедуру в Україні не означає відсутність норм, що регламентують відносини суб'єктів публічного адміністрування з приватними особами щодо реалізації останніми суб'єктивних публічних прав і виконання покладених на них обов'язків. У таких актах закріплюються основні принципи та правила, які найліпшим чином забезпечують таку реалізацію.

Серед групи таких нормативно-правових актів можна виокремити ті, що носять загальний універсальний характер, і стосуються загальних питань вирішення індивідуальних справ у сфері публічного адміністрування. Крім актів загального характеру, варто виділити так звані рамкові закони, які регулюють адміністративну процедуру при здійсненні численними суб'єктами публічного адміністрування достатньо об'ємних функцій: надання адміністративних послуг або ж контрольно-наглядової (інспекційної) діяльності. Окремого врегулювання процедурними нормами зазнала сфера соціального спрямування та відносини з приводу задоволення суспільних потреб та представлення інтересів неперсоніфікованого кола осіб.

Спробуємо довести на підставі аналізу чинного законодавства, що цифрові технології це тренд сучасного нормотворення, зокрема в частині регламентації взаємовідносин держави з приватною особою.

Закон України «Про звернення громадян» передбачає можливість електронної комунікації при поданні зауважень, рекомендацій, заяв, скарг і петицій [17]. Відповідно до ст. 5 зазначеного Закону письмове звернення може бути надіслане з використанням мережі Інтернет та засобів електронного зв'язку. До оформлення електронного звернення пред'являються ті ж самі вимоги, що й до звичайного, і на додачу в ньому має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається.

Крім того, змінами в 2015 році до цього Закону було передбачено право на звернення до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування з електронними петиціями через офіційний веб-сайт органу, якому вона адресована, або веб-сайт громадського об'єднання, яке здійснює збір підписів на підтримку електронної петиції.

Ще одним актом в цій сфері є Закон України «Про адміністративні послуги» [18], який визначає правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг. Надання адміністративних послуг в електронній формі здійснюється з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг (Портал-Дія), у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування. Взагалі, Портал Дія – це інформаційно-телекомунікаційна система, яка організаційно та функціонально складається з реєстру адміністративних послуг, електронного кабінету, мобільного додатка Дія, інших підсистем та програмних модулів [19].

Надання адміністративних послуг в електронній формі вимагає налагодженої системи міжвідомчої взаємодії між суб'єктами публічного адміністрування в різних сферах; відкритого доступу до різного роду інформаційних систем та баз даних; зберігання та захист інформації, отриманої в результаті надання адміністративної послуги.

Закон України «Про адміністративні послуги» оминув своєю увагою питання порядку надання адміністративних послуг в електронній формі, зосередившись тільки на можливості та інструменті, за допомогою якого надаються послуги у такий спосіб.

Ці питання дістали висвітлення у Законі України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» [20]. Закон закріпив низку важливих моментів, які стосуються надання послуг в електронній формі: 1) якщо законодавством для отримання електронної публічної послуги вимагається подання документів та/або інформації, що міститься в інформаційно-телекомунікаційних системах, такі документи та/або інформація не подаються, а в заяві (зверненні, запиті) про надання публічної (електронної публічної) послуги зазначаються відомості, необхідні для надання такої послуги. У такому випадку документи та/або інформація, отримуються суб'єктом надання електронних публічних послуг шляхом його доступу до відповідних інформаційно-телекомунікаційних систем або в автоматичному режимі шляхом електронної інформаційної взаємодії інформаційно-телекомунікаційних систем; 2) надання окремих адміністративних послуг за принципом за замовчуванням – принцип, згідно з яким суб'єкт надання електронних публічних послуг надає послуги без одержання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування,

державних реєстраторів, суб'єктів державної реєстрації, державних та комунальних підприємств, установ та організацій у порядку та випадках, визначених законодавством, відомостей та/або документів (крім судових рішень та виконавчих документів), необхідних для надання відповідної публічної (електронної публічної) послуги, за умови що такі органи, посадові особи, підприємства, установи та організації не направили до суб'єкта надання електронної публічної послуги такі відомості або документи у визначений законодавством строк; 3) встановлення фізичної (юридичної) особи під час звернення за наданням послуги в електронній формі здійснюється шляхом електронної ідентифікації фізичної особи, яка подає такі документи з використанням електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису; 4) перевірка цивільної правоздатності та дієздатності особи для надання електронних публічних послуг здійснюється шляхом отримання відомостей про таку особу з Державного реєстру актів цивільного стану громадян, Єдиного державного демографічного реєстру, якщо така інформація міститься в зазначених реєстрах та Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань; 5) комплексна електронна публічна послуга – у результаті якої суб'єкту звернення на підставі однієї заяви, одним або декількома суб'єктами надання електронних публічних послуг або в автоматичному режимі програмними засобами інформаційно-телекомунікаційних систем надаються декілька електронних публічних послуг. Вибір суб'єктом звернення послуги, які він бажає одержати у складі комплексної електронної публічної послуги забезпечується інструментами Порталу-Дія; 6) оформлення результату надання електронної публічної послуги може відбуватися в паперовій формі, у тому числі у формі електронного відображення інформації, що міститься в документі та формується засобами інформаційно-телекомунікаційних систем. Результати надання публічних (електронних публічних) послуг в електронній формі, розміщені в інформаційно-телекомунікаційних системах, прирівнюються до результатів, оформлених у паперовій формі; 7) автоматичний режим надання публічних, зокрема адміністративних послуг.

Можливості електронного спілкування між владою і особою, правда в обмежених способах, передбачаються і в контрольно-інспекційних провадженнях. Так, Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності»

[21] зазначає, що письмове повідомлення суб'єкта господарювання про проведення планового заходу, і так само розпорядчий документ щодо усунення порушень вимог законодавства надсилається зокрема за допомогою електронного зв'язку (у тому числі через електронний кабінет чи іншу інформаційну систему, користувачами якої є відповідний орган державного нагляду (контролю) та суб'єкт господарювання, який ним перевіряється). Інформаційна система [22] забезпечує доступ суб'єктів господарювання та органів державної влади, органів місцевого самоврядування до інформації про заходи державного нагляду (контролю) з використанням Інтернету та призначена для: збереження та систематизації відомостей про заходи державного нагляду (контролю); автоматизованого виявлення суб'єктів господарювання, які на відповідний плановий період включені до річних планів здійснення заходів державного нагляду (контролю) одночасно кількох органів державного нагляду (контролю), та формування проекту плану здійснення комплексних заходів державного нагляду (контролю) на плановий період. Маючи зареєстрований в системі персональний електронний кабінет зареєстрований користувач може: 1) повідомляти Державній регуляторній службі про відмову від проведення комплексного планового заходу державного нагляду (контролю); 2) над-силати скарги на дії органів державного нагляду (контролю) до Державної регуляторної служби та отримувати інформацію про результати їх розгляду; 3) взаємодіяти із суб'єктами наповнення з інших питань, які можуть бути реалізовані в електронній формі засобами електронного зв'язку.

Забезпеченню можливостей використання цифрових технологій у взаємовідносинах приватної особи з органами публічного адміністрування сприяє нормативна регламентація порядку використання електронних документів, які створюються під час надання адміністративних послуг в електронній формі та в повсякденній управлінській діяльності органів публічної влади. В будь-якому разі, важко уявити цифрову адміністративну процедуру без ефективного електронного документообігу. Щодо цього, то в Україні прийнятий Закон України «Про електронний документ та електронний документообіг» від 22.05.2003, який встановив основні організаційно-правові засади електронного документообігу та використання електронних документів [23]. Порядок проходження електронного документа з моменту його створення або одержання і до моменту відправлення або передавання до архівного підрозділу

установи як і загальні засади функціонування та використання системи електронної взаємодії органів виконавчої влади регламентуються підзаконними нормативно-правовими актами, приміром Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання документування управлінської діяльності» від 17.01.2018 № 55.

Так само окремої регламентації дістали питання захисту інформації в інформаційно-комунікаційних мережах (Закони України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» від 05.07.1994 № 80/94-ВР, «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 № 2297-VI, «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 05.10.2017 № 2163-VIII). Частина положень таких актів стосуються засобів електронної ідентифікації, яка при електронній взаємодії відіграє особливу роль. Деталізація питань ідентифікації та авторизації користувачів в мережі відбувається в Законі України «Про електронні довірчі послуги» від 05.10.2017 № 2155-VIII, Постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про інтегровану систему електронної ідентифікації» від 09.06.2019 № 546.

Не став виключенням у використанні цифрових технологій і довгоочікуваний Закон України «Про адміністративну процедуру» (далі – ЗАП) [24], яким Україна приєдналася до більшості країн Європейського Союзу, в яких існує загальна адміністративна процедура для всіх випадків взаємодії громадян і бізнесу з органами публічної влади. ЗАП забезпечує не лише впровадження сервісно-орієнтованої держави в Україні без корупційних проявів та непомірної бюрократії, але й проведення поступової цифровізації публічного адміністрування. Положення Закону набудуть чинності у грудні 2023 року. Норми цього Закону зазнали впливу цифровізації та передбачають можливість використання інформаційно-комунікаційних технологій при вирішенні адміністративної справи.

До таких положень належать:

1. Можливість подання заяви в електронній та паперовій формі (ст. 39). Заява, що подається в електронній формі, повинна відповідати вимогам Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг». Заявник або його представник підписує заяву, подану в письмовій формі чи оформлену в письмовій формі, власноручно або з використанням електронного підпису, крім випадків, передбачених законодавством. Реєстрація заяви, поданої в електронній формі, підтверджується автоматично надісланим електронним повідомленням (ст. 41).

2. Забезпечення доступу до матеріалів справи (ч. 4 ст. 51). Адміністративний орган за можливості забезпечує учасникам адміністративного провадження безоплатний віддалений доступ у режимі реального часу до всіх матеріалів справи, що зберігаються в електронній формі, у тому числі з використанням засобів Порталу Дія.

3. Автоматичний режим прийняття адміністративного акта (ч. 2 ст. 69). Якщо рішення у справі може бути прийнято на підставі електронних документів у машинозчитувальному форматі та/або даних національних електронних інформаційних ресурсів, адміністративний акт може бути прийнято в автоматичному режимі у випадках, передбачених законом.

4. Електронна форма адміністративного акта (ст. 70). Адміністративний акт, як правило, приймається у письмовій (електронній або паперовій) формі. Адміністративний акт в електронній формі оформлюється відповідно до вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг. Якщо час отримання адміністративного акта, надісланого поштою, електронною поштою або переданого з використанням інших засобів комунікаційного зв'язку, не зафіксовано, такий адміністративний акт вважається доведеним до відома особи на п'ятий календарний день з дня його надсилання адміністративним органом, крім випадків, якщо адміністративний акт не надійшов до особи або надійшов пізніше. Якщо особа заявляє про неотримання адміністративного акта або про отримання його пізніше ніж на п'ятий календарний день з дня відправлення, обов'язок доказування факту і часу доведення адміністративного акта до відома особи покладається на адміністративний орган (ч. 4 ст. 74).

5. Електронна форма скарги (ст. 81). Скарга подається в письмовій (електронній або паперовій) формі.

Таким чином, ми можемо спостерігати про оформлення правил адміністративної процедури, як при класичному розгляді адміністративної справи, так шляхом електронного (цифрового) адміністративного провадження. При цьому норми виписані таким чином, що гарантії забезпечення прав і законних інтересів особи будуть діяти в обох варіантах, з урахуванням принципів адміністративної процедури та належного врядування.

Не залишилась поза увагою держави і практична реалізація цифровізації адміністративної процедури, яку можна спостерігати через роботу низки сервісів, приміром проекту «Цифрова держава» –

«Дія», мобільний застосунок та однойменний сайт якого були запуснені у 2019 році. Сьогодні Портал Дія забезпечує реалізацію права на звернення до органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, отримання інформації з національних електронних інформаційних ресурсів, яка необхідна для надання послуг, для проведення моніторингу та оцінки якості послуг, а також для отримання соціальної допомоги. І функціонал раз за разом збільшується (забезпечення офіційного електронного листування під час надання послуг, проведення опитування щодо ініціатив, проєктів у різних сферах суспільного життя, сплата штрафів за адміністративні правопорушення, тощо).

З урахуванням зазначеного, можемо зробити висновок, що за останні роки в Україні прийнято низку важливих правових актів, зміст яких свідчать про трансформацію відносин у сфері публічного адміністрування, зокрема адміністративної процедури в електронну форму. Цифровізація з деталізацією адміністративної процедури, починаючи від звернення, реєстрації заяви та прийняття акта і його реалізації, створюють умови для максимального скорочення впливу суб'єктивних чинників на прийняття рішення, усунення зловживань чи необґрунтованих зволікань або відмов. Безперечно наявність такого законодавства є важливим кроком у удосконаленні взаємодії держави-особи (людини), та створенні відкритих зрозумілих, а подекуди звичних простих алгоритмів покрокової адміністративної процедури.

SUMMARY

In the conditions of building a legal democratic state in Ukraine, of particular importance are the issues of ensuring the implementation and protection of the rights, freedoms and legitimate interests of individuals in relations with public authorities. The article is devoted to the legal principles of relations between a private individual and public authorities and local self-government bodies in terms of digitalization and e-governance. The work analyzes the legal acts in the field of administrative procedure to consolidate the possibilities of using digital technologies in the practice of power entities. The article concludes that the introduction of information and communication technologies into the relations of the administrative procedure creates new opportunities for ensuring interaction and cooperation between authorities, citizens and business, increasing the efficiency, openness and transparency of the

activities of public authorities and local governments, simplifying and simplifying such interaction, involving the public in the decision-making process and taking into account the individual needs of the person in the provision of services. Nevertheless, digital technologies should not be perceived by the authorities as a panacea for solving problems and overcoming existing difficulties, but only as another way for the authorities to interact with the person to ensure common interest.

Key words: rights, legitimate interests of a private person, administrative procedure, legislation in the field of administrative procedure, digitalization, information and communication technologies, digital procedure.

ЛІТЕРАТУРА

1. Деякі питання цифрової трансформації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.02.2021 № 365-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/365-2021-p#Text>.

2. Про схвалення Стратегії здійснення цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації системи управління державними фінансами на період до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.11.2021 № 1467-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1467-2021-p#Text/>

3. Про затвердження плану заходів на 2023 рік щодо розвитку Єдиної інформаційної системи соціальної сфери в межах реалізації Стратегії цифрової трансформації соціальної сфери: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.08.2023 № 634-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/634-2023-p#Text>.

4. Про затвердження Положення про Єдину інформаційну систему соціальної сфери: Постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.2021 № 404. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/404-2021-p#Text>.

5. Про схвалення Стратегії цифрової трансформації соціальної сфери: Розпорядження Кабінету Міністрів України 28.10.2020 № 1353-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1353-2020-p#Text>.

6. Деякі питання електронної системи охорони здоров'я: Постанова Кабінету Міністрів України від 25.04.2018 № 411. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/411-2018-p#Text>.

7. Про створення інформаційно-комунікаційного комплексу системи крові: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.02.2023 № 143. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/143-2023-p#Text>.

8. Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва: Постанова Кабінету Міністрів України від 23.06.2021 № 681. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/681-2021-п#n40>.

9. Руденко М. В. Цифровізація: категоріальні особливості та специфіка трактування. Економічний форум. 2021. № 4. С. 3–13.

10. Бречко О. В. Детермінанти цифрової трансформації національної економіки. Вісник Тернопільського національного економічного університету. 2020. Вип. 4. С. 7–24.

11. Воржакова Ю. П., Хлебінська О.І. Сутність цифрової трансформації з різних позицій підприємців та науковців. Економіка та держава. 2021. № 9. С. 107–111.

12. Якушко Інна Сутність та особливості цифрової трансформації. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2023. № 4 (28). URL: <http://peu.stu.cn.ua/article/view/262608/259013>.

13. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 01.12.2022 № 2807-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text>.

14. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2018 № 67-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-р#Text>.

15. Адміністративна процедура: навчальний посібник / І.В. Бойко, О.Т. Зима, О.М. Соловйова, А.М. Школик; за заг. ред. І.В. Бойко. Харків: право, 2019. 206 с.

16. Lukáš Potěšil, Krisztina Rozsnyai, Jan Olszanowski and Matej Horvat. Simplification of Administrative Procedure on the Example of the Czech Republic, Poland, Slovakia, and Hungary (V4 Countries). *Administrative Sciences*. 2021. № 11 (1), 9. <https://doi.org/10.3390/admsci11010009>.

17. Про звернення громадян: Закон України 02.10.1996 № 393/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.

18. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI. Офіційний вісник України. 2012. № 76. Ст. 3067.

19. Питання Єдиного державного веб-порталу електронних послуг та Єдиного державного порталу адміністративних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.12.2019 № 1137. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1137-2019-п#Text>.

20. Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг: Закон України від 15.07.2021 № 1689-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1689-20/card2#Card>.

21. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05.04.2007 № 877-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#Text/>

22. Про Порядок функціонування інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю), внесення відомостей до неї та строки розміщення цих відомостей: Постанова Кабінету Міністрів України від 24.05. 2017 № 387. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/387-2017-п#Text>.

23. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 № 851-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.

24. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17.02.2022 № 2073-IX. Голос України. 2022. № 123.

Information about the authors:

Soloviova Olha,

PhD in Law, Associate Professor,

Senior Lecturer at the Department of Administrative Law,

Yaroslav Mudryi National Law University,

Kharkiv, Ukraine

ORCID:0000-0003-3801-9113

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-369-9-19>

ОКРЕМІ ВИКЛИКИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Тимошук В. П.

Україна стрімко і цілеспрямовано впроваджує цифровізацію у публічному адмініструванні. Найдинамічніше розвивається цей напрям державної політики у сфері надання адміністративних послуг. Результати останніх років є дуже вагомими. Лише кількість користувачів застосунку «Дія» називалася на рівні більше 17 млн. осіб. Це дуже важливе досягнення, адже й у попередні роки